

τοσαῦτα ἀξία ἔργα. Περὶ δὲ τῶν γεωγράφων, λέγεται ὅτι οὗτοι ἐστειροῦντο παρατηρήσεως, ἀλλὰ τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἀρνεῖσθαι τὸ ἔργο αὐτῶν. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος Saint-Hilaire κατέληξε προσθεῖς, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ὡς ἡμεῖς παρατηρητικότητά, καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ προϊστορικός ἀνθρώπος δὲν ἰδυνήθη νὰ μείνῃ ξένος ἐνεργείας τοῦ πνεύματος, ἵς ἄνευ πᾶσα ἀνακάλυψις ἐστὶν ἀδύνατος. Ἡ ἀνθρωπότης καθ' ὅλους τοὺς χρόνους ἐχρήσατο ταῖς δυνάμεις, αἵτινες ἐδόθησαν αὐτῇ. Αὗται ἐπῆρκεσαν αὐτῇ ὅπως προσκτήσῃται τὴν γνῶσιν τοῦ μὴ ἀνεξερευνητοῦ, ἀλλ' αὗται ἀπέβησαν παράτολμοι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἠθέλησαν νὰ ἀναμιγθῶσιν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν ὁ σοφὸς Saint-Hilaire, τί δὲ λέγουσιν οἱ παρ' ἡμῖν αὐτοκληθέντες πραγματισταί;

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Ἀνακοίνωσις MASPERO.

Ἐν τῇ ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων ὁ πολὺς Maspero παρουσίασε τὴν φωτογραφίαν ἀναγλύφου, προερχομένου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, φέροντος δὲ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Ναραμισίν, ὅστις τὸ ἀφείρωσε. Τὸ σωζόμενον εἶνε ἐργασίας καθαρᾶς καὶ λεπτῆς. Παρατηρεῖται ἐπ' αὐτοῦ ἀνὴρ ὄρθιος, ἐνδεδυμένος ὡς τινες εἰκόνες ἀναγλύφων λίαν ἀρχαίων παρουσιάζουσι, φέρει τὸ ἱμάτιον ὑπὸ τὸν ἕτερον τῶν βραχιόνων καὶ ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης, καλύπτεται κωνικῶ καλύμματι. Λεπτομέρειαί τῆς ἀμφιέσεως καὶ ἡ ἐπιγραφή δὲν ἐπιτρέπουσι ὅπως τὸ ἔγγλυφον θεωρηθῇ ὡς αἰγυπτιακῆς τέχνης.

Ὁ βασιλεὺς Ναραμισίν, οὐ μνεῖται ποιεῖται ἡ ἐπιγραφή, ἐστὶ τῶν ἀρχαίων βασιλέων, περὶ ὧν καὶ αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι ἔχουσι ἀτελεστάτας βιογραφικὰς σημειώσεις. Ἐκ τίνος ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι ἔζησε περὶ τῷ 3,000 π. Χ. Ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνης καὶ τῆς βορείου Χαλδαίας.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.

Ἀνακοίνωσις CORLIEU.

Ἐν ᾧ δὲ τὴν ἀνωτέρω ἐποίητο ὁ κ. Saint-Hilaire ἀνακοίνωσιν, ἐν τῇ Ἰατρικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Παρισίων ἐπίσης ὁ ἰατρὸς κ. Corlieu, βιβλιοφύλαξ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τῆς πόλεως ταύτης, λίαν γνωστὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιμύσεις αὐτοῦ ἐργασίας ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἰατρικῆς, σπουδαιοτάτην ἐποίητο ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἰατρικῆς ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ ρωμαϊκοῖς στρατοῖς. Κατὰ τὸν κ. Corlieu παρ' Ὀμήρῳ, ἐν Τροίᾳ, ἀπαντῶσιν αἱ πρῶται πληροφορίαι ἰατρῶν, ἐπιτετραμμένων νὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν. Ὁ Μαχίων καὶ ὁ Ποδαλείριος μόνον φέρονται ἐν τῇ Ἰλιάδι, καίτοι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι.

Μετὰ τὸν Ὀμήρον, ὁ Λυκούργος φανεροὶ τὴν ὑπαρξίν ἰατρῶν ἐν τῷ στρατῷ τῶν Λακεδαιμονίων, ἀρικνούμεθα δὲ μέχρι Ξενοφῶντος, ὅστις σημειοῦται ὅκτῳ ἰατροῦ ἐν τῇ ἀξιουμνημονεύτῳ καταβάσει τῶν Μυρίων. Ἐν Περσίᾳ, ἐν Μακεδονίᾳ οἱ βασιλεῖς εἶχον ἰατροὺς ἐν ταῖς ἐκστρατείαις αὐτῶν.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΜΥΘΟΣ.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν μόνον ἀπεσύρθη αὕτη ἐν τῇ ἐρημίᾳ καὶ αὐτόθι ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς ἐκ πτέριδος κλίνης αὐτῆς, μακρὰν τῶν ἀνθρωπίνων βλεμμάτων, ἔκλαιεν αὕτη, ἡ ὠραία ἁμαρτωλή, καὶ ἔκλαιεν ὡσεὶ ἠγάπησεν. Ἀναλογιζομένη δὲ αὕτη τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς, ἀπῆλπιζεν ἐνίοτε περὶ τοῦ θεοῦ ἐλέους. Πάντες ἀπέφευγον αὐτὴν ἤδη καὶ δὲν ὠμίλουον περὶ αὐτῆς ἢ ὅπως τὴν ἀναθεματίσωσιν, ὅτε δὲ τὰ παι-

δία ἡρώτων ὁποῖον ἐγένετο τὸ ἁμάρτημα τῆς γυναικὸς ταύτης, προσποιούνητο ὅτι δὲν ἤκουσαν αὐτά. Ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἠγάπων αὐτὴν, αὐτοὶ οὗτοι πρὸς οὐς ἐκέλευσε τὰ ταμεῖα τοῦ παραφόρου αὐτῆς ἔρωτος δὲν ἀπεκάλουν πλέον αὐτὴν ἢ τὴν ἁμαρτωλήν, ὅπως μὴ ὀνομάσωσιν αὐτὴν τῷ κυρίῳ ὀνόματι.

Ἀλλὰ ἡμέραν τινά, παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔκλαιεν ἡ δυστυχὴς μετανουῶσα, διῆλθεν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐν τῇ τεθλιμμένῃ ταύτῃ, τῇ ἐχούσῃ τὴν κόμην λελυμένην, τὴν περιβολὴν πλουσίαν, ἀνεγνώρισε τὴν Μαγδαληνὴν.

Ἡ Παναγία οὐδαμῶς ἀπεμακρύνθη.

Τοῦναντίον αὕτη ἐπλησίασεν ἡρέμα καὶ ἀνέκραξε.

Μαγδαληνή! . . .

Ἡ ἁμαρτωλὴ ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἰδοῦσα ἦν ὠμίλει αὐτῇ, οὐδόλως ἐτόλμησε ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν αὐτῆς.

Ἡ παναγία ἐπανελάθε.

Μαγδαληνή!

Τότε αὕτη βραδέως ὑπηρέθη ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ ἐστραυρωμένης ἔχουσα τὰς χεῖρας ἀπῆντησε.

Παναγία Παρθένος δὲν με ἀποστρέφεσθε.

Ἐγὼ νὰ σε ἀποστραφῶ, Μαγδαληνή! Οὐχί! κλαίεις, ἴθιλον νὰ σε ἐλεήσω καὶ σε παρηγορήσω. Οἱ ἄνθρωποι οὐδαμῶς αἰσθάνονται οἰκτον διὰ σέ, δέου καὶ ἔλπιζε εἰς τὸν Θεόν, αὐτὸς μόνος οὐδέποτε οὐδένα ἐγκαταλείπει. Τὸν ἔρωτα τοῦτον, ὃν ἠσθάνθη καὶ ἐφ' ᾧ καταδικάζουσί σε, οὐδόλως γινώσκω, ἀλλ' οἰσθητὶς κὰν ἦ, ἢ δύναται νὰ ἦ, βεβαίως δέον νὰ προερχῆται παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐμοῦ αὐτῆς ἐχούσης ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ αὐτῷ υἱοῦ. Ὁ σοὸς ὑπῆρξεν ἕνοχος, λέγουσιν. Ἠγάπησας, τοῦτο ἐστὶν ἡ σὴ ἀπολογία, καθότι μόνον οἱ ἀγαθοὶ δύναται νὰ ἀγαπῶσιν. Ἐλπιζε λοιπὸν, πτωχὴ μου ἀδελφή. Σέ, ἥτις οὐδέποτε ἐγνώρισας τὸ μῖσος καὶ ἥτις ὑπάρχεις πηγὴ ἀγάπης, ὁ Θεός, ὅστις σε βλέπει, θά σε συγχωρήσῃ.

L. BRETHOUS-LAFARGUE.

ΚΟΡΩΝΑ Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Συναντώμεθα μετ' αὐτῶν ἐν τοῖς καταστάμασιν, ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν ραπτριῶν. Ἐπιβᾶλλουσιν ἡμῖν τὴν ἑαυτῶν φιλοκαλίαν καὶ προμηθεύουσιν ἡμῖν συζύγους.

Συνελόντι εἰπεῖν, εἰμεθα μεμυημένοι εἰς πληθὺν πραγμάτων περὶ ὧν αἱ εἰς τὴν ἡμετέραν γενεάν ἀνάγκουσαι νεανίδες οὐδόλως ἀμφέβαλλον. Γνωρίζομεν ἤδη, οἰκοῦσαι ἐν Παρισίαις, ὅτι οὐχί μόνον αἱ θεμηταὶ ἐρωτικαὶ σχέσεις ὑπάρχουσιν, ἐπιτρεπόμεναι ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ εὐλογοῦμεναι ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Φοβερόν καὶ νὰ σκέπτηται τις αὐτό. Ἐνίοτε ὅμως ἐπαινοῦμεν τὸν ἄνθρωπον, ὅστις μᾶς ἐπιζητεῖ, ὡς γενόμενον ἥρωα τῶν περιπετειωδῶν τούτων σκηνῶν, ἐνῷ ἔδει νὰ ἀπομακρυνώμεθα αὐτοῦ, ἐὰν ἐσεθώμεθα αὐταὶ ἑαυτὰς.

Ὑποθέτω νεανίαν, ὅστις οἰκειθελῶς ἐξέφυγε τὰ κακὰ ταῦτα παραδείγματα καὶ προωρίσθη μιᾷ μόνῃ γυναικί, τῇ συζύγῳ αὐτοῦ, καὶ ὅστις μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς ἀγνότητος παρουσιάζεται πρὸς τὴν μητέρα καὶ μᾶς ζητεῖ εἰς γάμον. Ἡ μήτηρ ἡμῶν θὰ ἀποποιηθῇ, τοῦλάχιστον ἐπὶ στιγμὴν, κατηγοροῦσα αὐτοῦ ὡς μὴ γνωρίζοντος ἐπαρκῶς τὸν κόσμον! Ἐὰν δὲ κρίνω ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐνίοτε ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσω ἐκ τῶν διὰ συγκεκαλυμμένων λέξεων συνδιαλέξεων, ἡ μήτηρ ἡμῶν μετ' ἄλλων μητέρων θὰ σκώψῃ αὐτόν. Διατί; Ἀνέγνων αὖθις τὸν Παῦλον καὶ τὴν Βιργινίαν. Ἄ! ἄς ἠδυνάμην αἴφνης νὰ εὑρεθῶ ὑπὸ τὸν φλέγοντα οὐρανὸν τῆς Γαλλίας, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Λατανιέ,